[1963] 2 ఎస్. సి. ఆర్. 693
1962, మే, 1.

సోలన్ కు చెందిన శ్రీరి రాజా దుర్గా సింగ్
v.
తోలు

(కె.సి. దాస్ గుప్తా మరియు జె.ఆర్.ముధోల్కర్, జె.జె.)

కోర్టు పరిధి-వ్యవసాయ భూముల నుంచి లైసెన్సు తొలగింపు కోసం దావా-కౌలుదారుగా చెప్పుకునే ప్రతివాది-సివిల్ కోర్టులో నిర్వహించదగిన దావా- పంజాబ్ కౌలు చట్టం 1887 (పుంజ్). XVI ఆఫ్ 1887), 44 మరియు 47.

లైసెన్సులు ఉన్నాయనే కారణంతో ప్రతివాదులను తొలగించాలని పిటిషనర్ సివిల్ కోర్టులో దావా వేశారు. అని ప్రతివాదులు పేర్కొన్నారు. పంజాబ్ కౌలుదారీ చట్టం, 1887 లోని సెక్షన్ 77 ప్రకారం ఈ దావాను రెవెన్యూ కోర్టు మాత్రమే విచారించగలదని, సివిల్ కోర్టు కాదని వాదించింది. ప్రతివాదులు కౌలుదారులు కాదని ట్రయల్ కోర్టు, మొదటి అప్పిలేట్ కోర్టు తీర్పునిచ్చాయి. రెండో అప్పీలుపై జ్యుడీషియల్ కమిషనర్ ప్రతివాదులు ఆక్యుపెన్సీ కౌలుదారులని, దావాను విచారించే అధికారం సివిల్ కోర్టుకు లేదని తేల్చిచెప్పారు.

దావాను విచారించే అధికారం సివిల్ కోర్టుకు ఉందని పేర్కొంది. పంజాబ్ కౌలు చట్టంలోని సెక్షన్ 77 భూమిని సాగు చేసుకుంటున్న వ్యక్తి కౌలుదారుడనే విషయంలో ఎలాంటి వివాదం లేని భూస్వామి, కౌలుదారుల మధ్య దావాలకు మాత్రమే వర్తిస్తుంది. అయితే ప్రతివాదిని కౌలుదారుగా అంగీకరించని చోట, సెక్షన్ 77 సివిల్ కోర్టులో దావా వేయడాన్ని నిరోధించలేదు.

శ్యామ్ సింగ్ వర్సెస్ అమర్ జిత్ సింగ్, (1930) ఐ. ఆర్. 12 లాహ్.3 మరియు బారు వి. నియాదర్, (1942) ఐ.ఎల్.ఆర్. 191, ఎఫ్.బి., ఆమోదించబడింది.

మాగిటి ససామల్ వి. పాండబ్ బిస్ బోయ్, [1962] 3 ఎస్.సి.ఆర్.

ప్రతివాదులు కౌలుదారులు కాదని మొదటి రెండు కోర్టులు తేల్చడం కూడా ఒకటేనని పేర్కొంది. వాస్తవానికి ప్రశ్నను నిర్ణయించడంలో డాక్యుమెంటరీ సాక్ష్యాలను పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సి ఉన్నప్పటికీ, రెండవ అప్పీలులో జోక్యం చేసుకునే అధికారం జ్యుడీషియల్ కమిషనర్ కు లేదు. చట్టంలోని సెక్షన్ 44 ప్రకారం రెవెన్యూ రికార్డుల్లో నమోదైన కేసులను జ్యుడిషియల్ కమిషనర్ విస్మరించారని, ఇది ఆయన పరిశోధనలకు విఘాతం కలిగించిందన్నారు. ముందు మరియు తదుపరి ఎంట్రీల మధ్య వైరుధ్యం ఉన్నట్లయితే, తరువాతి ఎంట్రీలు తప్పనిసరిగా ఉండాలి.

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 382 ఆఫ్ 1960.

సిమ్లాలోని హిమాచల్ ప్రదేశ్ జ్యుడీషియల్ కమిషనర్ కోర్టు 1957 అక్టోబర్ 3 న ఇచ్చిన తీర్పు, డిక్రీ నుంచి స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా అప్పీల్ చేయడం 1957 సివిల్ రెగ్యులర్ సెకండ్ అప్పీల్ నెం.8 లో ఉంది.

పిటిషనర్ తరఫున అచ్రూ రామ్, నౌనిత్ లాల్

అనిల్ కుమార్ గుప్తా, ఎస్ సి అగర్వాల్, ఆర్ కె గార్గ్, డి.పి.సింగ్, ఎం.కె.రామమూర్తి ప్రతివాదులుగా ఉన్నారు.

1962. మే 1. కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పులో..

ముధోల్కర్, జె.- హిమాచల్ జ్యుడీషియల్ కమిషనర్ ఇచ్చిన తీర్పుపై స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా అప్పీలు చేశారు. రెండో అప్పీలులో పిటిషనర్ తరఫున రెండు పాయింట్లు కోరారు. మొదటిది జిల్లా జడ్జి తీర్పులో జ్యుడీషియల్ కమిషనర్ కోర్టు జోక్యం చేసుకోవడంలో పొరపాటు చేసిందని, రెండవది, ఈ దావా సివిల్ కోర్టు ద్వారా విచారణార్హమైనది కాదని,

పంజాబ్ కౌలు చట్టంలోని సెక్షన్ 77 ప్రకారం రెవెన్యూ కోర్టు ద్వారా శిక్షార్హమైనదని జ్యుడిషియల్ కమిషనర్ కోర్టు చెప్పడం తప్పు. 1987 (పుంజ్. 1887 యొక్క XVI) (ఇకపై దీనిని చట్టం అని పిలుస్తారు) ఇది హిమాచల్ ప్రదేశ్ కు వర్తిస్తుంది.

ఈ అంశాలను అర్థం చేసుకోవాలంటే కొన్ని వాస్తవాలు చెప్పక తప్పదు. దావాలో పిటిషనర్ సిమ్లా హిల్ రాష్ట్రాలలో ఒకటైన భగత్ రాజ్యానికి చెందిన మాజీ పాలకుడు. 1947 జూలై 1 న భగత్ రాజ్యం మరియు అనేక ఇతర సిమ్లా హిల్ స్టేట్స్ హిమాచల్ ప్రదేశ్ లో విలీనం చేయబడ్డాయి. విలీనం ఫలితంగా పాలకుడు తన సార్వభౌమాధికారాన్ని కొత్త రాజ్యమైన ఖాస్రాకు అప్పగించాడు. 70, 80, 81, 167, 260/170, 171, 172, 173, 269/ఎల్ 77 నంబర్లు మొత్తం 15 బిఘాలు, 19 బిస్వాలతో పాటు ఇతర ఆస్తులను పిటిషనర్ ప్రైవేట్ ఆస్తిగా ప్రకటించారు. ఈ పొలాలు తన ఖుద్ఖస్త్ భూములు అని, ఏడాది నుంచి రెవెన్యూ పత్రాల్లో అవి నమోదవుతుండటం పిటిషనర్ వాదన. 1936 లో ప్రతివాదులకు తన తరఫున ఈ భూములను సాగు చేసుకునేందుకు లైసెన్సు మంజూరు చేశారని, ఆ భూముల నుంచి వచ్చే మొత్తం ఉత్పత్తిని ప్రతి సంవత్సరం చివరిలో పిటిషనర్ కు అప్పగించాలని ఆదేశించింది. పిటిషనర్ తాను ప్రతివాదులకు లీజుకు ఇచ్చిన మరికొన్ని భూములకు సంబంధించి ప్రతివాదులకు ఇచ్చిన కౌలు, ల్యాండ్ రెవెన్యూలో ఉపశమనం కల్పించడాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకున్నారు. విలీనం ఫలితంగా ఈ భూములలో అధిక భాగం ప్రభుత్వ ఆస్తిగా ప్రకటించబడింది మరియు ప్రతివాదులు ఇప్పుడు వాటికి సంబంధించి పూర్తి మదింపు లేదా అద్దె చెల్లించాల్సి ఉంటుంది. తనకు అనుకూలంగా ఉన్న పొలాల నుంచి వచ్చే వార్షిక ఉత్పత్తులను తనకు అప్పగించడంలో ప్రతివాదులు విఫలమయ్యారని, అందువల్ల 1950 అక్టోబర్ నుంచి ఏడాది కాలానికి ఆ భూమిని రూ.500/- చొప్పున చుకుకోలికి లీజుకు ఇచ్చారని పిటిషనర్ పేర్కొన్నారు. అయితే ఈ భూమిని స్వాధీనం చేసుకోవడానికి చోకు అడ్డుపడ్డారని, పిటిషనర్ పదేపదే కోరినప్పటికీ వారు అతడిని స్వాధీనం చేసుకోకుండా ఉంచారని తెలిపారు. అందువలన 1950 రబీ నుండి 1953 ఖరీఫ్ వరకు సంవత్సరానికి 500 రూపాయల చొప్పున, 1954 జూలైలో భవిష్యత్తు లాభాల కోసం ఒక దావాను ఏర్పాటు చేశాడు.

గత రెండు, మూడు తరాలుగా ఈ భూములను తామే కౌలుదారులుగా ఉన్నామని, ఈ భూములను ఉమ్మడిగా, పలుమార్లు సాగు చేసుకుంటున్నామని, ఈ వ్యాజ్యం సివిల్ కోర్టుకు చిక్కలేదని ప్రతివాదుల తరఫున వాదించారు. ఆక్యుపెన్సీ కౌలుదారులుగా తాము భూములు కలిగి ఉన్నామని డిక్లరేషన్ ఇవ్వాలని సోలోన్ ఫస్ట్ గ్రేడ్ అసిస్టెంట్ కలెక్టర్ కోర్టులో పిటిషనర్పై దావా వేశామని, అందువల్ల పిటిషనర్ దావాను నిలిపివేయాలని వారు వాదించారు. మెస్నే లాభాల క్లెయిమ్ తో సహా ప్రతివాదులందరిపై ట్రయల్ కోర్టు పిటిషనర్ దావాను కొట్టివేసింది. ప్రతివాదులు మహౌ జిల్లా జడ్జి ముందు అప్పీలుకు మొగ్గు చూపారు. అప్పీలును తోసిపుచ్చిన ఆయన ట్రయల్ కోర్టు తీర్పును ధృవీకరించారు. అందువల్ల వారు జ్యుడిషియల్ కమిషనర్ కోర్టుకు రెండవ అప్పీలుకు మొగ్గు చూపారు. ది. ప్రతివాదులు భూముల ఆక్యుపెన్సీ కౌలుదారులని, ఫలితంగా సెక్షన్ 77(3)లోని నిబంధనలు సివిల్ కోర్టు అధికార పరిధిని అడ్డుకుంటున్నాయని పేర్కొంటూ జ్యుడీషియల్ కమిషనర్ అప్పీలును అనుమతించారు. దీనిపై జ్యుడీషియల్ కమిషనర్ ట్రయల్ కోర్టు ఇచ్చిన డిక్రీని కొట్టివేసి, జిల్లా జడ్జి ధృవీకరించి, సరైన కోర్టుకు సమర్పణ కోసం వాదిని తిరిగి ఇవ్వాలని ఆదేశించారు.

చట్టంలోని సెక్షన్ 77(3) ప్రకారం ఒక దావాను సివిల్ కోర్టు దృష్టి నుంచి నిషేధించాలంటే రెండు షరతులను సంతృప్తి పరచాలని పిటిషనర్ కోసం శ్రీ అచ్రూ రామ్ మా ముందు వాదించారు. మొదటిది, దావా సబ్-ఎస్.3 లో వివరించిన విషయాలలో ఒకదానికి సంబంధించినది మరియు రెండవది భూస్వామి మరియు కౌలుదారు మధ్య సంబంధం ఉనికిని పార్టీలు అంగీకరించాలి. ఒకవేళ ఈ రెండు షరతులు సంతృప్తి చెందని పక్షంలో ఆ దావా సివిల్ కోర్టు పరిధిలోకి రాదని ఆయన పేర్కొన్నారు. తన వాదనకు మద్దతుగా శ్యామ్ సింగ్ వర్సెస్ కేసులో తీసుకున్న నిర్ణయంపై ఆయన ఆధారపడ్డారు. అమర్జిత్ సింగ్; (1) బారు వి. నాదర్ (2)దయా రామ్ వర్సెస్ జాగీర్ సింగ్ (3) మగితిసమల్ వర్సెస్ పాండబ్ బిస్సోయ్ (4) కేసులో ఈ కోర్టు చేసిన కొన్ని పరిశీలనలపై కూడా ఆయన ఆధారపడ్డారు. సెక్షన్ 77

(3) మరియు అక్కడ అమలు చేయవలసిన మొదటి నిబంధన ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

"ఈ క్రింది దావాలను రెవెన్యూ కోర్టులు ఏర్పాటు చేసి, విచారించి, నిర్ణయిస్తాయి. మరియు ఏ ఇతర కోర్టు కూడా అటువంటి దావా వేయడానికి సంబంధించి ఏదైనా వివాదాన్ని లేదా విషయాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోదు:-

అది అందించబడితే -

(1) సివిల్ కోర్టులో దాఖలైన దావాలో, ఈ సబ్ సెక్షన్ కింద విచారించి, నిర్ణయించగల ఏదైనా విషయాన్ని రెవిన్యూ కోర్టు మాత్రమే నిర్ణయించాల్సిన అవసరం వచ్చినప్పుడు, నిర్ణయం తీసుకోవడానికి సంబంధించిన విషయం యొక్క స్వభావాన్ని మరియు ఆర్డర్ 7, రూల్ ఆఫ్ సివిల్ ప్రొసీజర్, కోడ్ ఆఫ్ సివిల్ ప్రొసీజర్ ద్వారా అవసరమైన వివరాలను వాదిపై ఆమోదించాలి మరియు ప్లెయింట్ ను కలెక్టర్ కు సమర్పించడానికి తిరిగి ఇవ్వాలి."

రెండో నిబంధనతో మాకు సంబంధం లేదు. రెండో నిబంధన కింద రెవెన్యూ కోర్టులు విచారించదగిన కేసులను మూడు గ్రూపులుగా విభజించారు. రెండో గ్రూపులో 11 వ ఎంట్రీ (ఈ) కిందకు వస్తుందని ప్రతివాదుల తరఫున వాదించారు. ఆ ఎంట్రీ ఇలా ఉంది:

"అద్దెదారుని బయటకు పంపడానికి ఒక ఇంటి యజమాని వేసిన దావా.".

రెవెన్యూ కోర్టు ముందు తాము వేసిన దావా ఎంట్రీ (డి) కింద ఉందని వారు వాదిస్తున్నారు.

ఆక్యుపెన్సీ హక్కును స్థాపించడానికి ఒక కౌలుదారు వేసిన దావా. లేదా కౌలుదారునికి అలాంటి హక్కు లేదని నిరూపించడానికి భూయజమాని ద్వారా.

అయితే ఇది (డి) మరియు (ఇ) మాత్రమే కాదు, మూడు సమూహాలలోని ప్రతి అంశం ఒక వైపు కౌలుదారులకు, మరోవైపు భూయజమానికి మధ్య వివాదానికి సంబంధించినదిగా కనిపిస్తుంది. కౌలుదారుగా చెప్పుకునే వ్యక్తి లేదా అతనిపై దావాకు సంబంధించిన ఎటువంటి ఎంట్రీ లేదా వస్తువు లేదు మరియు అద్దెదారుగా అతని స్థితిని ఇంటి యజమాని అంగీకరించడు. అందువల్ల భూమిని సాగు చేసుకుంటున్న వ్యక్తి లేదా భూమిని కలిగి ఉన్న వ్యక్తి కౌలుదారు అని ఇరు పక్షాల మధ్య వివాదం లేనప్పుడు చట్టసభ ఆ దావాలను మాత్రమే సివిల్ కోర్టు దృష్టి నుండి నిషేధించిందని భావించడం సహేతుకంగా ఉంటుంది. లాహోర్ హైకోర్టు ఇచ్చిన రెండు తీర్పుల్లోనూ అచ్చు రాన్ చెప్పిన రెండు తీర్పుల్లోనూ ఇదే జరిగింది. ఈ రెండు కేసులలో మొదటి సందర్భంలో టెక్ చంద్ జె., గమనించాడు:

క్లాజ్ (4) కింద ఉన్న బార్ భూస్వామి, కౌలుదారుని సంబంధాన్ని అంగీకరించిన కేసులకు మాత్రమే వర్తిస్తుందని, కౌలుదారుని హోదా చట్టంలోని సెక్షన్లు 5, 6, 7 లేదా 8 కిందకు వస్తుందో లేదో నిర్ణయించడమే దావా ఉద్దేశం అని స్పష్టం చేసింది.

అలాంటప్పుడు ఆక్యుపెన్సీ కౌలుదారుడు చనిపోవడంతో కొంత భూమిని కౌలుదారుగా పేర్కొంటూ ఎవరో ఈ దావా వేశారు. విద్వాంసుడైన న్యాయమూర్తి ఇలా అన్నాడు:

"మా ముందు ఉన్న దావాలో నిర్ణయం తీసుకోవాల్సిన అంశం కౌలు స్వభావం కాదు, కానీ ప్రతివాది మరణించిన కౌలుదారుతో సంబంధం కలిగి ఉన్నాడా మరియు అలా అయితే వారి ఉమ్మడి పూర్వీకుడు భూమిని ఆక్రమించాడా అనేది. ఈ వాస్తవాలు రుజువైతే, హక్కుదారుడు ఆక్యుపెన్సీ కౌలులో విజయం సాధిస్తాడు. కానీ అవి అతనికి వ్యతిరేకంగా దొరికితే, అతను కౌలుదారుడు కాదు."

ఈ వాస్తవాలు రుజువు కానందున, చనిపోయిన కౌలుదారుని పూచీకత్తు అని పేర్కొంటూ భూమిలోకి ప్రవేశించిన ప్రతివాదిపై దావా వేసే హక్కు భూ యజమానికి ఉందని, అయితే అతను తన వాదనను ధృవీకరించడంలో విఫలమయ్యాడని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. మరో లేబర్ కేసులో ఐదుగురు న్యాయమూర్తులతో కూడిన ఫుల్ బెంచ్ ఈ అభిప్రాయాన్ని ధృవీకరించింది. దయా రామ్ వర్సెస్ జాగీర్ సింగ్ కేసులో మన ముందు అప్పీలును నిర్ణయించిన

అదే జ్యుడీషియల్ కమీషనర్ 68~68~68~బంధాన్ని లేదా భూస్వామి మరియు కౌలుదారు యొక్క ఉనికిని ఇరుపక్షాలు అంగీకరించనప్పుడు, దావాను విచారించే అధికారం సివిల్ కోర్టుకు ఉందని, అటువంటి దావా చట్టంలోని సెక్షన్ 77 (3) కిందకు రాదనే అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేశారు. ఒరిస్సా కౌలుదారుల రక్షణ చట్టం, 1948 (3 ఆఫ్ 1948) లోని సెక్షన్ 17 (1) లోని నిబంధనలను మాగిటిసామల్ వర్సెస్ పాండా బిస్వోయిథిస్ కోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకుంది. ఆ సెక్షన్ లోని నిబంధనలు ఇలా ఉన్నాయి.

"కౌలుదారుకు, భూస్వామికి మధ్య ఏదైనా వివాదం, (ఎ) 1947 సెప్టెంబర్ రోజున కౌలుదారు భూమిని స్వాధీనం చేసుకోవడం మరియు దీని కింద ప్రయోజనాలపై అతని హక్కు. చట్టం, లేదా (బి) కౌలుదారు ద్వారా భూమిని దుర్వినియోగం చేయడం, లేదా (సి) వైఫల్యం లేదా కౌలుదారు. భూమిని సక్రమంగా సాగుచేయడం, లేదా (డి) కౌలుదారు రెండు నెలల్లోగా భూస్వామికి చెల్లించాల్సిన కౌలును అందించడంలో విఫలం కావడం · అది చెల్లించాల్సిన తేదీ, లేదా (ఇ) ఇంటి యజమానికి కౌలుగా చెల్లించాల్సిన ఉత్పత్తి పరిమాణాన్ని ఏ పక్షాల దరఖాస్తుపైనైనా కలెక్టర్ నిర్ణయిస్తారు."

ఆ కేసులో కౌలుదారులుగా చెప్పుకునే ప్రతివాదుల తరఫున పిటిషనర్ భూస్వామి ఏర్పాటు చేసిన శాశ్వత నిషేధానికి దావా వేయడం సెక్షన్ 7 (1) నిబంధనల ప్రకారం నిషేధించబడిందని వాదించారు. ఈ వాదనను విచారించిన కోర్టు ఈ క్రింది విధంగా వ్యాఖ్యానించింది:

మరో మాటలో చెప్పాలంటే, సెక్షన్ 7 (1) కౌలుదారులు మరియు భూస్వాముల మధ్య ఉన్న సంబంధాన్ని వివరిస్తుంది మరియు భూస్వామి మరియు కౌలుదారు మధ్య తలెత్తే ఐదు రకాల వివాదాలను విచారించడానికి కలెక్టర్ యొక్క ప్రత్యేక అధికార పరిధిని అందిస్తుంది. సెక్షన్ 7 (1)లో సబ్జెక్టుగా ఉన్న వివాదాలు ఐదు కేటగిరీలకు సంబంధించినవిగా ఉండాలి. పదాలకు సంబంధించి ఏ వివాదమైనా సాదాసీదాగా, స్పష్టంగా ఉంటుంది. ఈ నిర్మాణంపై కౌలుదారు హోదాకు సంబంధించిన వివాదం కూడా ఆ సెక్షన్ పరిధిలోకి వస్తుందని భావించడం సమంజసం కాదు. సెక్షన్ 7 (1) యొక్క పథకం అస్పష్టంగా మరియు స్పష్టంగా ఉంది. ఇది కౌలుదారు మరియు భూస్వామిని సూచిస్తుంది మరియు ఇది వారి మధ్య ఉత్పన్నమయ్యే నిర్దిష్ట స్వభావం యొక్క వివాదాలను పరిగణనలోకి తీసుకుంటుంది. అందువల్ల, మా అభిప్రాయం ప్రకారం, 7 (I) యొక్క ఉదారవాద నిర్మాణంపై కూడా వాదనను సమర్థించడం కష్టం .... భూస్వామి మరియు కౌలుదారుని సంబంధాల ఉనికికి సంబంధించిన వివాదాన్ని సెక్షన్ 7 (1) కింద కలెక్టరు నిర్ణయిస్తారు.

ఈ కోర్టు యొక్క పరిశీలనలు ప్రస్తుత కేసుకు కూడా స్పష్టంగా వర్తిస్తాయి, ఎందుకంటే దావాలో భాగస్వాముల మధ్య భూస్వామి మరియు కౌలుదారు మధ్య సంబంధాన్ని పిటిషనర్ అంగీకరించడు.

ఇప్పుడు మనం రెండవ అంశానికి వస్తాం, ఎందుకంటే విద్యావంతులైన జిల్లా జడ్జి కనుగొన్నప్పుడు ప్రతివాదులు కౌలుదారులని, అందువల్ల, వారిని బహిష్కరించాలని సివిల్ కోర్టు ఆదేశించజాలదనే వాదన ఉంది. ఇదివరకే చెప్పినట్లుగా జిల్లా కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును తిప్పికొట్టే అధికారం జ్యుడిషియల్ కమిషనర్ కు లేదని, ఎందుకంటే ఇది వాస్తవం అని పిటిషనర్ సవాలు చేశారు. 1936 సంవత్సరం నుంచి హక్కుల రికార్డుల్లో ఉన్న రికార్డులను పరిశీలిస్తే ఆ భూములు పిటిషనర్ కు చెందిన ఖుద్ఖస్త్ భూములు అని, అవి ఆయన ఆధీనంలోనే ఉన్నాయని చూపుతూ జిల్లా జడ్జి కనుగొన్న వాస్తవాలను మార్చడంలో విజ్ఞుడైన జ్యుడీషియల్ కమిషనర్ తప్పిదం చేశారనడంలో సందేహం లేదు. రెవెన్యూ రికార్డుల్లో నమోదులకు ఊహాజనిత విలువ ఇచ్చే చట్టంలోని సెక్షన్ 44 లోని నిబంధనలను జ్యుడీషియల్ కమిషనర్ పట్టించుకోలేదు. జిల్లా జడ్జి నమ్మిన వాటికి విరుద్ధంగా గతంలో వచ్చిన ఎంట్రీలు ఉన్నాయని మా ముందు వాదించారు. అలాంటి సంఘర్షణ ఉన్న చోట, ఆ తర్వాతి ప్రవేశమే విజయం సాధిస్తుందని చెబితే సరిపోతుంది. వాస్తవానికి పాత ప్రవేశానికి బదులుగా కొత్త ప్రవేశాన్ని ప్రవేశపెడితే అది పాత ప్రవేశానికి బదులుగా కొత్త ప్రవేశం ఉంటుందని, అది తప్పు అని రుజువైతే తప్ప లేదా మరొక ప్రవేశం ద్వారా భర్తీ చేయబడితే తప్ప కరెక్ట్ అని భావించడానికి అర్హత ఉంటుందని ఎస్.44 యొక్క భాషను బట్టి తెలుస్తుంది. పట్టాభిరామస్వామి వర్సెస్

హనుమయ్యలో ఇరుపక్షాలు సూచించిన మౌఖిక, డాక్యుమెంటరీ వంటి అన్ని సాక్ష్యాధారాలను పరిగణనలోకి తీసుకుని జిల్లా జడ్జి నిర్ధారించిన వాస్తవాన్ని రెండో అప్పీలులో కొట్టివేయలేమని కోర్టు పేర్కొంది. ఇక్కడ ప్రశ్న ఏమిటంటే, ప్రతివాదులు పిటిషనర్ యొక్క అద్దెదారులు కాదా. ప్రశ్నను నిర్ణయించడానికి డాక్యుమెంటరీ సాక్ష్యాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్నప్పటికీ, పరిగణనలోకి తీసుకోవలసిన సాక్ష్యం కేవలం మౌఖికంగా ఉంటే ఈ ప్రశ్నపై కనుగొనడం వాస్తవాన్ని కనుగొనడం కంటే తక్కువేమీ కాదు. ఆ కేసులోనూ, ఇటీవల సర్ చునీలాల్ వి.మెహ్తా అండ్ సన్స్ లిమిటెడ్, బొంబాయి వర్సెస్ లోనూ ఈ కోర్టు ఎత్తిచూపింది. ది సెంచరీ స్పిన్నింగ్ మాన్యుఫ్యాక్చరింగ్ కంపెనీ లిమిటెడ్, బొంబాయి కేవలం టైటిల్ సాధనాలు కాని లేదా హక్కులకు ప్రత్యక్ష పునాది కాని, కేవలం చారిత్రక పత్రాలుగా భావించేంత మాత్రాన చట్ట సమస్య ఉత్పన్నం కాదు. వాస్తవానికి, ఇక్కడ, మేము ఇప్పటికే ఎత్తి చూపినట్లుగా, జ్యుడీషియల్ కమిషనర్ కొన్ని డాక్యుమెంటరీ సాక్ష్యాల నుండి ఉత్పన్నమయ్యే ఊహను విస్మరించారు, అందువల్ల, దాని అన్వేషణకు అదనపు కారణం ఉంది.

ఈ అభిప్రాయం మేరకు జ్యుడిషియల్ కమీషనర్ కోర్టు డిక్రీని రద్దు చేసి, జిల్లా కోర్టు ధృవీకరించిన విధంగా ట్రయల్ కోర్టును పునరుద్ధరించాము. మొత్తం ఖర్చులను పార్టీలు భరిస్తాయి.

అప్పీల్ అనుమతించబడింది.